

Vedlegg 4: Utdrag til Flukten til Europa av Sigbjørn Ljung

«Før krigen startet, var det fint å bo i Syria. I hjembyen vår, Aleppo, bodde det muslimer, jøder og kristne. Det hadde ikke noe å si hvilken religion naboen hadde, eller om noen ikke trodde på Gud. Vi bodde der fredelig sammen. Barn lekte, besøkte hverandre og gikk på skole sammen.

Etter hvert kom det nye ledere til byen, fra en gruppe kalt ISIS. De nye lederne begynte å drepe folk som var uenige med dem, og de innførte høye skatter for alt mulig. Det som virkelig gjorde det ille for oss å bo der, var at de bombet og stengte skoler. Så startet de sine egne skoler. Jenter blir hentet dit når de er 10–12 år, og mange av dem giftes bort til krigere. Gutter blir tatt inn når de er i 13–14-årsalderen, for å trenes opp til å slåss. Det eneste man får lære om på disse skolene er religion og våpen. Så om jeg hadde blitt i Syria et par år til, ville de nok tvunget meg til å slåss for dem.

Den verste dagen i livet mitt var da mamma og pappa ble drept av en bombe på skolen hvor de jobbet. Samme dag bestemte jeg meg for å rømme med lillesøsteren min, Muna. Hvis vi skulle dø, så skulle det ikke være i Syria.»